

11. DISPUTATIO JURIDICA. 12
De eo quod justum est
IN 1712, 1.
DISPARI REGIO-
NUM MENSURA, 4

Quam
Assistente Divinâ Gratiâ
IN ILLUSTRI ACADEMIA
MARBURGENSI,
PRÆSIDE
VIRO NOBILISSIMO, AMPLISSIMO &
CONSULTISSIMO.

Dn. JOH. WILHELMO
Waldschmiedt

U. J. D. Professore Juris & Philos. Pract.
Ordinario,

Præceptore suo ætatem colendo,
PUBLICÆ DISQUISITIONI
Ad diem V. Martii Ann. MDCCXII.

KONF. UNIVERS.
ZVILLANIE

IN ICTORUM AUDITORIO

Subiect

Responsurus AUCTOR.

JOH. GEORGIUS WERNERUS.

Marburgensis Hassus.

Marburgi Cattorum Typ. JOH. HENRICI STOCKII.

DISPUTATIO THEORICO

De co-dicione regum et

DISPARI REGIO

NVM MENSURA

Adversus Diogenem

INSTITUTUS ACADEMIA

Academie

AD MOVIMENTA ASTRONOMICA

De JAHWHE

Adversus

Philippum Berg

De JAHWHE

Adversus

Philippum Berg

De JAHWHE

Adversus

Philippum Berg

DISSERTATIONIS
De eo quod justum est
IN
DISPARI REGIONUM
MENSURA
Ingressus.

Uantum parilis & uniformis mensura
surarum æqualitas ad tuendam publicæ rei publicam quietem,
commercialia promovenda, fraudes averruncandas dissidia præcavenda momenti afferat, maximus & frequentissimus mensurarum in
vitâ civili usus, tum & incommoda fere quotidiana ex illarum dis-
paritate oriunda liquidò comprobant. Et quanquam Quousq; ita
dabilius sit.
universalis ejusmodi æqualitas in voto inani subsistat,
quam in rem Athan. Kircherus *Mund. Subter. L.2.c.7.*
sequentes rationes afferat: *nihil difficultius*, inquit,
quam omnes omnium mensurarum differentias ad unam stabilem & incommutabilem mensuram redigere,
cum fundamentum desit mensuræ, si enim statuas

A pre

pro minimo mensuræ termino v. gr. granum sinapis aut tritici, memorata grana adeo differentis quantitatis sunt, ut pro diversorum climatum, horizontum, terrarumque conditione notabilem quantitatatem acquirere compierias, si vero pedem aut pollicem humani corporis pro certo mensuræ fundamento assumeris tanto majorem inæqualitatis differentiam reperies &c: Unde etiam vulgatum illud, quod Jacob Aleman. palestr. consult. pag. m. 920. refert.

So wir hätten einen Glauben
Gott und Gerechtigkeit vor Augen/
Ein gleich Gewicht auch Maas und Geld/
So stünd es wohl in dieser Welt.

Inter eos tamen qui uno civili vinculo continentur, facilius introduci potest vid. Myler de stat. Imp. cap. 46. §. 4. Idquod in Imperio Germania jam olim Carolus M. testantibus Aventinolib. 4. Ann. Boj: & ipsis prælaudati Imperat. Capitularibus apud Stephan: Balluzium, Capitul. Franc. tom. 1. pag. 283, 284. & passim constituit. Et sanè ex instituto optimæ Reip. pulchrum foret uniformes mensuras in Imperio & singulis ejus regionibus vigere, unde deinceps quoque Carolus V. Imperator ejusmodi conformitatem introducere denuo allaboravit, vid. Ref. Aug. de ann. 1530. tit.

Eius iniquitas per Regiones Germaniae. Von Maas und Gewicht. Enimvero inæqualitas Regionum Germania longè maxima, æquale quid hæc in parte constitui, & sanctionem illam ad effectum perduci haud passa fuit, quin potius mensurarum quantitatem ab ipsis Regionum Dominis ceu ad quos malorum vel commodorum sensus per subjecta sibi terra citius pertingit, & quibus Legislatoria potestas vi-

gore

gore Superioritatis Territorialis jam tum competit,
definiendam esse dicitur id. Reform. August. de
ann. 1548. Tit. 15. Abhinc infinita illa mensurarum
diversitas non tantum in diversis sed & eodem non raro
territorio subnata fuit, de qua ita Limiæus Jur. Publ.
lib. 4. cap. 8. mensurarum in Imperio mira varietas
& quandoque per unam provinciam multifaria, a-
deo magna incautiorum deceptrix.

Memor hujus mensurarum diversitatibus & litium,
qua exinde non raro oriuntur, quando in earum con-
cursu emtor v. gr. mensuram loci ubi res sita quæ forte
major, venditor loci contractus aliamve quæ forte mi-
nor prætendit, Dissertatione Academica, quid in ejus-
modi casibus de jure statuendum sit, exercitiū loco
inquirere mecum constitui. Cum vero monente Pli-
nio lib. 2. Hist. natur. cap. 1. nullius rei mensuram
possit agere, qui sui nescit, pro virium tenuitate insti-
tuti mensuram tribus Sectionibus adimplere studebo,
in quarum I. De eo quod justum circa disparem men-
suram ex voluntate disponentium, in II. quid illâ defi-
ciente de jure statuendum sit, in III. quid circa diver-
situdinem valoris obtineat, appendicis loco, disquiram.
Annuat proposito Deus propitius faveatque Lector!

*Seletus argu-
menti & par-
titio.*

SECTIO. I.

De eo quod ex voluntate disponenti- um circa disparem mensuram justum est.

§. I.

Quanquam alias sub generali mensuræ nomine illud Quid mensu-
re nomine his
omne veniat, quo mensuratum sub certâ quan- intelligatur
titate

A 2

titate dignoscitur, indeque varias mensurarum divisiones prout varia sunt quantitatum genera Philosophi recenseant, quin & virtutis quandam mensuram, honorum & dignitatum gradus constituant, facile tamen ex iis quæ modò præfati sumus appareat, in lemmate dissertationi præscripto, illam tantum intelligi, quæ res earumque quantitates in contractibus & affinibus negotiis nec non in ultimis voluntatibus determinantur. Nec adeò de illa mensurâ quæ ipsis rebus inest (seu de quâ explorandâ agitur) & interna vocari solet, nobis hic sermonem esse sed de extrinsecâ cuius comparatione definitur atque cognoscitur intrinseca, eaque tam aridarum & liuquidarum rerum, quam geodæticâ. Sunt autem quatuor ferè loca quorum ratio in eâ quam diximus mensurarum diversitate haberi potest, scil. (1) ubi res petitur (2) ubi tradi debet (3) ubi contractus v. gr. est initus, & (4) ubi contrahentes domicilium habent. Cujus verò loci mensura emtione venditione ad mensuram contractâ, tum & ex reliquis contractibus nec non negotiis ab unius voluntate suspensis præstanda sit, nunc ordine disquiremus.

§. II.

ad ejus diver-
fitate primo
loci inspecien-
dum quid *ff. de R. J. junc. l. 9. cod.* præscriptum preffo pede
atsum fit. fequemur; Constituuntur inibi tres interpretationis
 gradus *Kapuandes rūs λύστες rūs ἀποιας* quos inter primum
 locum meritò obtinet, *ante omnia inspiciendum esse*,
id quod actum. Cum enim firmissima Juris Naturæ
 regula sit, ex dispositione legitima eatenus saltē jus
 naſci quatenus appetat, quod quis in alium transferre
 illud

illud voluerit, ad signa quibus voluntas declaratur verba nimirum & facta ante omnia respiciendum erit; Ut adeo illis non subscriptamus qui in d. l. 34. hoc tantum indicari existimant, inspiciendum potius esse quod actum quam quod scriptum, licet enim id ipsum verissimum sit, ubi captiosa & cavillatoria interpretatione id quod scriptum urgetur vid. l. 6. §. 1. ff. de contrah. emt. eoque d. l. initium porrigi quoque possit, facile tamen ex ipsa lege apparet de ejusmodi specie ibidem proprie agi ubi per tres gradus illos conjectura duci potest, & in genere signa omnia quibus consensus in animo latens declaratur per id quod actum intelligi. Vid. Gothofr. in Comment. ad d. l. 34. Hactenus autem dicta in tantum procedunt, ut iudex voluntatem contrahentium, etiam reluctantem subinde communi alias negotii natura sequi teneatur Mevius p. 2. Decis. 55. Et idem omnino in quaestione ultra ex dispari regionum mensurâ, v. gr. emtione venditione ad mensuram contractam prestanta sit, pro primâ regula ponendum *ante omnia attendendum quid inter contrahentes circa disparem mensuram auctum fit.* Dico inter contrahentes, ejus enim quod ab una parte tantum cogitatum, nulla habenda est ratio, l. 7. Cod. de condic. ob caus. cum utraque pars aequale hic disponendi jus habeat, & dum una se dare, altera se accipere velle declarat, nius faltem voluntatem & quid iste mensuræ nomine intelligere soleat, inspicere non sufficiat. Hoc intuitu quaestionem hanc non tam juris quam voluntatis & facti esse, recte vidit Struvius Decis. Sabbath. cap. 8. Decis. 18.

(6)

§. III.

*Id quod tam ex-
prefte.*

Quod si itaque certa & specifica loci mensura partium conventione expressa, eaque uniformis sit, nihil dubii amplius supererit, sed voluntate disponentium sic satis declarata, prout inter eos dispositum ita jus erit, *cum in contrahentium voluntate sit, quibus mensuriis uti velint*, ut ait l. 71. ff. de contrah. emt. quin & supervacaneum supplementum foret si contra verba interpretationem sequamur, ut loquitur Quintil.

Quam ratiōē

Desclam. 317. *Enim vero cum & id quod tacite inter contrahentes actum, consensum satis declarat, et si verbis non sit expressum l. 78. pr. ff. de contr. emt. l. 94. de V.O.* Ideo in dijudicatione cuius loci mensuram contrahentes intellexerint, deficiente partium conventione expressa ad id quod tacite actum prius attendendum, quam eo quod in subsidium lege definitum est recurramus. Cum autem varia admodum sint argumenta ex quibus mens contrahentium colligitur vid. Pufend. de J. N. Lib. 5, cap. 12. §. 1. & seqq. ibique Dn. Hertius in notis Sande in Comment. ad l. 9. ff. de R.J. nec adeo cuncta hoc loco enumerari possint, id tamen instituti ratio exigere videtur ut saltem aliquos speciales casus & exempla recensemamus in quibus, cuius loci mensuram contrahentes intellexerint, ex circumstantiis &c. colligi potest.

§. IV.

*Quod decla-
ratur exem-
plis.*

*Et primo quidem, id ipsum non raro ex actu ali-
quo antecedente aut subsequente apparet, anteceden-
tia enim declarant sequentia & vicissim argum. l. 50. §.
fin. de legat. 1. Ita v. gr. si emtor & venditor in mensu-
res hujus vel illius loci consenserint, quod ad mensu-
randam*

randam & admetiendam rei venditæ quantitatem adhiberi debeant, dubium non est, quin eam mensuram intellexerint, quam mensores illi callent. Vid. Illustr. Dn. Coccejus. *Dissert. de fund. in territ. &c. tit. 10.* §. 9. Berlich p. 3. Dec. 349, num. 10. Non minus verba prooemii voluntatem disponentium sèpius declarant. l. 134. §. 1. de V.O. ibi plerumque que præfationibus convenienter concipiuntur, etiam in stipulationibus repetita creduntur. Klock vol. 4. cons. adopt. 1. num. 372. cum in dubio voluntas sibi confentiens fuisse & ubi quis uno in loco voluntatem suam clare expressit, alio quoque loco ac tempore sibi constare credatur, nisi mutatio expressè appareat. Errato sequela facti demonstrat, qualis fuerit præcedens conventionio. Mantica de tacit. & ambig. conv. lib. 1. tit. 1. num. 3.

§. V.

Eadem ratione (2) si vendor, tempore venditionis celebrata cum emtore cui eadem bona antea elocaverat, rationes subduxit & paravit, ut loquitur l. fin. ff. de condit. indeb. uterque de eadem mensurâ in venditione cogitasse creditur, quâ jam antea fuerat usus; Finge, elocaverat Titus Hassius Sejo, prædium suum in Palatinatu situm cum omnibus ad id pertinentibus agris & vineis locario in singula jugera ad mensuram Palatinam constituto, Sejus cum locarium in Hassia solveret, bona illa à Titio ibidem emit pretiò iterum in singula jugera sed indefinita constituto, quæritur cuius regionis mensuram contrahentes intellexerint, & dum Sejus Palatinam Titus Hassiacam mensuram prætendit quis justior induat arma? Resp. Sejus bonorum antea

antea conduxor nunc emtor, quamvis enim alás (ut in *Se&t. seq.* demonstrabimus) de Jure verissimum sit, deficiente partium conventione mensuram loci contractus sequendam esse, id ipsum tamen tunc demum procedit, si aliud ex quo mens contrahentium colligi, & λόγις τῆς ἀπορίας desumi possit, non suppetat, cum autem iūdem contrahentes mensurā Palatinā in locatione modō usi fuerint, in venditione subsecutā repentina ejus mutatio præsumi nequit arg. l. 89. de condit. & demonstr. Alexander Raudensis *Tra&t. de analog. in appendice p. 3. num. 53.* Idem (3) in genere dicendum, quoties ex confuetudine & more contrahentium de hujus vel illius regionis mensura actum fuisse colligi potest. l. 114. ff. de R. J. l. 31. §. 20. ff. de edil. editio.

§. VI.

Alium & (4) casum fuggerit Raudensis d. l. num. 45. ubi ex quantitate pretii cuius loci mensuram contrahentes intellexerint colligi potest; Quodsi enim v. gr. quantitas jugerum qualis in loco reisita obtinet maiorem proportionem habeat cum pretio in singula jugera constituto, de ejus loci mensura inter contrahentes actum videbitur. id quod egregie confirmat l. 1. ff. de reb. dub. ex quā alias hæc regula formari solet: quodsi in aliquā alternativa dispositione dubium sit, quid per alterum membrum contrahentes intellexerint, declaratur hoc per estimationem & considerationem alterius rei in alternativa positæ, cum non sit vero simile alternativam inter res planè dissimiles positam fuisse, vid. Brunnem. in *Comment. ad d. l. 1. Dn. Coccejus d. l. §. 9.* Et quanquam nonnulli hanc voluntatis interpretationem ad eum casum restringant, ubi diversæ men-

mensuræ ejusdem nominis in eadem regione usitatæ, nulla tamen hujus restrictionis solida ratio dari poterit. Id ipsum tamen non de quâlibet, sed insigni inæqualitate demum intelligentum esse, non est ut moneamus, cæteroquin enim lites ex litibus, sub quarum mole jam tum fatiscunt judicia, fererentur, & ut inter pretium & rem omnimoda æqualitas intercedat non est necesse, cum sua rei pretium quilibet pro lubitu, si aliud non obstat statuere possit. Ut adeo regula in *Sect. sequenti* proposita hâc thesi non subvertatur, vid tamén d. *Sect. §. ult.*

§. VII.

Quæ hactenus de emtione venditione potissimum dicta sunt- illa in terminis habilibus de aliis contractibus quoque intelligenda esse d. l. 34. de R. J. expresse loquitur. Eademque regula in ultimis voluntatibus & aliis negotiis ab unius dispositione suspensis, locum sibi vindicat, nisi quod hic ad verba & mentem solius testatoris sit attendendum, cum enim de ipsius voluntate hic unicè queratur, non potest illa aliter, aut aliis indicis declarari quam quibus ipse usus fuit, aut uti consuevit l. 96. ff. de Reg. Jur. l. 50. §. fin. de leg. i. ibi si numni legati sint nec appareat quales legati sint ante omnia ipsius patris fam. consuetudo exquirenda est. l. 75. de legat. 3. ibi numnis indistinctè legatis si neque ex contextu testamenti possit apparere &c. Vid. Afflictus Decis. 337. ubi plura de rebus sine specifica quantitate legatis definiendis. Add. cap. 18. X. de censib. ibique Dd.

B SECTION

*Quid porrò in dispari mensura de
Jure statuendum sit disquirens.*

§. I.

*Quæsto
Dd. differen-
tia
involuta.*

Diferimur jam ad alteram eamque potiorem insi-
tuta tractationis partem & quæstionem multi-
plici Juris interpretum dissensu involutam: utra ex di-
spari regionum mensurâ deficiente partium conventi-
one tam expressâ quam tacitâ de Jure præstanda sit? In
cujus resolutione ita versabimur, ut primo loco varias
Dd. sentent. recenseamus, abhinc cui nos subscribamus
profiteamur, eamque LL. & rationibus firmatam à dis-
sentientium impetionibus defendamus, exceptions
subjugamus & denique vestigia retrò legentes ea quæ
de emtione venditione potissimum dicta ad alias con-
ventiones tum & negotia ab unius dispositione suspen-
sa applicemus. Casus talis esto: vendidit aliquis 20.
Jugera agrorum alibi quam in loco contractus sitorum,
controversia oritur inter emtorem & venditorem de
quantitate mensuræ, cum alia frequentetur mensura
in loco contractus alia ubi res sita &c. utra attendenda?

§. II.

*Recensentur
varia opinio-
nes*

Et primo quidem loco, illi, si quidjudico, oppidō
falluntur, qui vulgatam iusta interpretationis regulam
quæ subinde pro negotiis dubiis rite explicandis adhi-
betur, ut quoties in illis de expressâ aut verosimili con-
trahentium voluntate non apparet, interpretationem
faciamus contra eum cui liberum erat re integrâ loqui
apertius, vid. Struvius *Syntagm. J. C. Exerc. VI. th. 52.*
qui, inquam, hanç regulam & hic primo loco obser-
van-

¶ II ¶

vandam & contra eum pronunciandum existimant, qui certam ac specificam mensuram exprimere potuissent ac debuisset. Vid. Afflct. *Decis.* 363. *num.* 5. *cum alleg.* ubi hanc sententiam latè defendit. His enim velideō subscribi nequit quod hæc regula tantummodo subfidiaria sit, & non nisi terminis habilibus præsuppositis procedat, ut infra §. fin. *hujas scđ.* demonstrabitur, quin & hac ratione gradus interpretationi conventionum in sèpius citatâ l. 34. de R. J. præscriptus per saltum omittatur. Eodem ferè recidit, quod ait, Alex. Raudensis d.l. *num.* 68. interpretationem hoc in casu contra actorem faciendam esse, quam in rem ad l. 47. ff. de O & A. l. 125. ff. de R. J. l. 6. ff. de evit. provocat. Verum & hac sententia per rationes modo allegaras corruit.

§. III.

Majorem speciem ostentat illa sententia quæ mensuram rei sitæ hic attendendam esse vult, ceu quæ celeb. JCtorum autoritate munita est, multisque legibus & rationibus in speciem defendi potest. Amplectuntur illam præter Lauterbachium *cum alleg.* *Tract.* *Synopt.* *de contrah.* *emt.* §. 1. *num.* 12. & in *Colleg.* *Theor.* *Praet.* *sub.d.* *tit.* §. 43. Struvius in *decis.* 18. Müller ad *Struv.* *Synt.* *J. civ.* *Ex.* 23. *th.* 100. Molinaeus ad *consuet.* *Paris.* *tit.* 1. §. 33. *gloss.* 1. *num.* 86. Quibus & illi accensendi sunt, qui inter res mobiles & immobiles distingunt, in illis mensuram loci contractus, in his vero rei sitæ respiciendam esse existimantes vid. Beier *post. adff.* *tit.* *de emt.* *vend.* §. 47.

§. IV.

Enimvero his omnibus parum obstantibus in con- *terta sententia*
B 2 cursu proponitur.

cursu disparium mensurarum, illam demum sententiam de Jure verissimam esse existimamus, quæ deficiente partium conventione, mensuram loci contractus unice respiciendam & attendendam esse pro regula ponit. Quam in rem si authoritatibus pugnandum foret, non minorem celeberrimi nominis JCtorum numerum in partes vocare possemus. Vid. Donellus lib. 15. cap. 1. ibique Hilliger in notis Hartm. Pistor observ. 36. Carpzov. p. 2. C. 23. def. II. Berlich. p. 3. Dec. 149. Dn. Coccejus d. l. §. 9. B. Dn. Hertius Diff. de Coll. LL. scđt. fin. Sande in Comment. ad l. 9. de R. J. & ipse antea dissentiens Lauterbach. Diff. de Jure in curia mercat. th. 140. qui omnes uno ore mensuram loci contractus præstandum esse afferunt.

§. V.

*Conformatur
LL. & ratio
nibus.* Et quam recte id ipsum afferant, ex sequentibus & aliis Juris textibus luculenter apparet; Ita enim Ulrianus in sepius citata l. 34. de R. J. si non appareat quid actum consequens est ut id jequamur, quod in regione in qua actum est frequentatur. ubi Gothofr. in notis. Addantur l. 20. ff de ædilit. editio l. 37. ff de usur. l. 1. eod. ibi. cum Judicio b. f. disceptatur, arbitrio Judicis usuarum modus ex more regionis ubi contractum est constituitur. l. 6. ff. de evict. ibi si fundus venierit ex consuetudine regionis in qua negotium gestum est pro evictione caveri oportet l. 7. C. de exact. tribut. junct. l. 4. §. 2. ff. de Public. & vettig. & plures alii textus, de conventionum vel ultimarum voluntatum interpretatione loquentes, quarum decem & octo in unico ff. tit. de R. J. reperiuntur, quas omnes uno capite collegit Harmenopulus *τερπί λέσα φύει την ερμήνευσιν*.

Etiam lib. I. cap. 15. Ex quibus adeo satis virium
huic sententiae accedere existimamus.

§. VI.

Rationes porrò si desideres, varia exque certissi-
mæ in promptu sunt, cum enim ut nervosè differit Di-
Coccejus d. l. §. 9. favore commerciorum & con-
tractuum cuiusque loci statutis vel usi mensura & pon-
dera definiri soleant, neque verò de rebus quæ ponde-
re vel mensurâ estimantur contrahi possit, nisi eorum
modus ita determinatus sit, indeque ad formam con-
tractus modus ille pertineat, sequitur in eo respici de-
beri ad statuta & mores loci contractus quibus etiam
contrahentes se subjecere voluisse non potest non præ-
sumi. Add. Mevius p. I. Dec. 163. num. 6. Brunnem.
in *Comment. add. d. l. 6. & 31. de ædil. editio.* Et hanc
sententiam in praxi quoque obtinere testantur Hart-
man Pistor *Obseru.* 36. Steph. Gratianus *Discept. for-*
tom. I. D. XI. num. 19. & seqq. Roland à Valle vol. 3.
conf. 100. Hilliger d. l. Cacheran. Decis. 114. ubi ait:
pro hac sententia pronunciatum, nisi in casu proposi-
to, singulari æquitatis ratione in contrarium moti fuis-
sent ipsius Collegæ, ut adeò hic locus à dissentientibus
frustra allegetur.

§. VII.

Pergendum nunc foret ad ulteriora, nisi prius dis-
sentientium, illorum præcipue, qui pro mensurâ loci
bonorum s. rei sita pugnant, argumenta breviter exa-
minanda essent, sic namque remotis iis quibus ceu spis-
sis nebulis ac pröpemodum tenebris sententiam no-
stram obfuscari credunt, ejus veritas tantò magis elu-
cescet. Quando itaque *primo* præfata sententia palla-
diū

*Ad argumen-
ta dissent. re-
spondetur.*

drum & pallium nonnulli querunt, in l. 16. Cod. de
p.r.e.d. min. in qua alienatio prædiæ à minore, tute
quidem auctore, sed sine decreto Praesidis Provinciæ
in quâ situm est facta, nulla pronuntiatur, quam inertis
& frigi lo schema id ipsum fiat, nemo non videt, ut
enim non dicam à diversis ad separata male concludi,
id quod sub certa facti specie in d. l. Cod. Judici rei
site, idem in l. 5. §. 12. ff. de rebus eorum Judici illius
loci in quo tutela agitur, tribuitur, & in l. 15. §. 2. De re
judic. uterque conjungitur, ut quod à priori decretum,
ab altero executioni mandetur. Vid. Huber. addit. ff.
de rebus eorū. §. 9. Quid porro ad l. 22. ff. de R. C. l. f.
ff. de condic. tritic. quæ pariter opponi solent & de
x̄stimatione loquuntur, respondendum sit, ex iis quæ
infra Sect. III. dicemus facile poterit colligi.

§. VIII.

Ultimum verò & tutissimum refugium sibi qua-
runt in l. 21. ff. de O. & A. ubi Julianus ait. *contraxis-
se unusquisque intelligitur in eo loco, in quo ut solve-
ret se obligavit.* Enimverò hanc ipsam legem in qua-
stione ubi quis forum sortiatur unicè locum invenire,
rectè vidit Brunnem. in *Comment.* ut adeò secundum
rubrum sub quô posita est accipienda sit, nempe de
actiōne & conveniēti facultate, ita ut reus ibi forum
sortiatur & lis coram Judice illius loci ubi solutio faci-
enda agitari possit cap. 17. X. de foro comp. l. 3. ff. de
reb. auth. jud. possid. l. 19. §. f. de jud. add. Sande, in
Comment. ad l. 9. de R. J. Dn. Hertius d. l. Ceterum
quis propriè sit locus contractus, ad cuius mensuram
respicendum esse defendimus, non est ut hoc repeta-
mus cum singuli *Commentat.* ad tit. ff. de *Judiciis* id
ipsa

(15)

ipsum larga manu exponant, vid. in primis Huberus
d.l.th. 53.

§. IX.

Ad viam unde digressi sumus redeentes, declaratio-
nibus nonnullas sententias nostras subiungemus. Pro-
cedit enim regula supra §. 4. proposita etiam si (1)
in loco rei sita major solemnitas requiratur, contractus
enim ut Gailius loquitur lib. 2. obs. 123. cum debita
solemnitate in uno loco initus, extendit se ad om-
nia bona ubicunque sita sint. Porro (2) adeo vera est
regula ut etiam si conditio sub qua contractus initus
alibi fuerit impleta, nihilo tamen secius mensura quæ
in loco contractus frequentatur prestanta veniat.
Conditio enim semel purificata & existens, ad initium
actus gesti & tempus initia conventionis retrotrahitur
l. 11. §. 1. ff. qui pot. in pig. l. 20. ff. de condit. insit.
& sic periculum de habetur ac si initio pure fuisse conven-
tum d.l. 11. §. 1.

§. X.

Idem (3) obtinet licet neuter contrahentium in
loco contractus domicilium habeat, rationes enim su-
pra §. 4. & 5. allegatae ejusmodi speciem excipi mi-
nimè patiuntur, cum quilibet contrahens, subditus eti-
am temporarius Juri ac consuetudini regionis in qua
contrahit se conformasse credendus sit. Huc pertinet
casus à Mylero in Metrologia (qua ceteroquin argu-
mentum hujus Dissert. vix attingit) cap. 6. §. 7. rela-
tus, in quo tantopere repugnat Struvius d. Decis. 18.
Oenopola Ratisbonensis emit Heilbronne ab oenopola
civitatis Weinsbergensis Ducatus Würtenbergici ali-
quot amphoras vini generosioris, certo in singulas
confi-

Ampliatur.

*constituto pretio queritur cuius loci mensura p̄ae-
standasit?* respondet Mylerus, & recte quidem, vinum
juxta mensuram loci contractus mensurandum esse,
regerit Struvius (secutus Manticam *de tacit.* & *ambig-*
conv. lib. 3. tit. 13. num. 38.) non aliam mentem &
venditoris & emtoris hic colligi posse quam quod men-
suram in Ducatu Württembergico usitatam, vel unde
vinum in vasibus ibi mensuratis *nach des Orts Eiche*
advehendum est intelleixerint, Enimvero prout hic
ejusmodi casum presupponimus, ubi de mente contra-
hentium expressa aut tacita ex argumentis supra *Sez.* I.
relatis & similibus non constat, ita omnino per hacte-
nus dicta de Jure verissimum est quod partes ad mensu-
ram loci contractus ceu proximiorem respexisse cre-
dantur & ad eam p̄estandam teneantur. Ex quo si-
mul (4) liquet, illorum sententiam qui ut supra vidi-
mus, inter res mobiles & immobiles in hac quæstione
distinguunt, idoneo fundamento destitui.

§. XI.

Nec aliud (5) dicendum etiamsi traditio & admensio rei vendita in alium quam contractus locum
conferatur, ut ut enim ejusmodi venditio ante admensio-
nem pro imperfecta habeatur & demum illa' accen-
dente perfici dicatur l. 35. §. 5. & 7. de contrah. ent.
l. 10. §. 1. ff. l. 2. C. de perie. & comm. rei vend. attamen
id ipsum unicè sit intuitu periculi, quod ante admensio-
nem vel appensionem regulariter fert vendor, non
verbō ratione obligationis aut p̄oentia, Vid. Lau-
terb. *Colleg. Theor. præf. tom. I.* pag. 1146. & *in Comp.*
pag. 302. & 352. Et prout eintio venditio triplici re-
spectu in LL. perfecta dicitur, scil. ratione couentio-
nis

nis, vel obligationis vel implementi, ita quo rationes quas pro mensura loci contractus supra adduximus, locum inveniant, vel sola perfectio ratione conventionis sufficere poterit. Denique (6) hactenus dicta procedunt etiam si (ut Sandius in *Comment. ad d. l. 9.* loquitur) instrumentum super ipso contractu alibi confeatum fuerit. *argum. l. 4. ff. de pign. & hypoth.* cum scriptura ceu monumentum contractus jam perfecti hic accedat & accedere in dubio presumatur, Mevius p. 8. *Dec. 342. num. 4.* Grotius *de J. B. & P. lib. 2. c. 16. §. 30.* hoc enim natura contractus convenientius & ut plurimum fieri solet; unde, quod in transitu notamus, simul liquet Mithridatis Legatis ad feedera cum Romanis inita provocantibus, apud Appianum Alex. *de bellis Mithrid. n. 214.* male & contra fidem datam respondisse Murenam: *se nulla fædera videre, ut ut enim nihil scriperat Sylla, sed pactorum executione contentus discesserat, nihil tamen feciis eandem firmatatem fædera obtinebant, quare prædicti Legati d. l. statim subjungunt. Romanos differre fædus scribere, ut renovare bellum per occasionem sibi integrum relinqueretur.* Sed ut ad rem redeamus, aliud omnino dicendum ubi v. gr. venditio scripturâ conficitur, seu consensus tantum scripto declaratur, cum enim hoc casu contractus non sit perfectus antequam scriptura omnibus numeris absoluta sit l. 17. *De fide instrumentum.* ejus solius loci, ubi instrumentum confeatum, mensura necessariò inspicienda.

§. XI.

Visis sententia supra §. 4. proposita ampliatio-
nibus, de limitationibus quas Dd. afferunt, nunc porro
C dispicien-

limitatur.

dispiciendum. Ubi primo loco omnia illa huic répetita volumus, qua in priori Sectione de tacitâ contrahentium voluntate ejusque argumentis dicta fuere, quibus bene ponderatis id quod de mensurâ hactenus assertum nec durum nec inconveniens apparebit. Primam verò limitationem suggerit Dn. Coccejus d. l. §. 10, existmans, si omnes contrahentes ex eodem loco oriundi sint, tunc & illius loci mensuram, non loci contractus inspiciendam esse cum eorum omnium eadem sit ratio. arg. cap. 18. X. de censibus. Quod ipsum quidem ubi de mente contrahentium ex consuetudine & more (vel aliunde) argumentum accedit, expeditum erit; An vero haec limitatio indistinctè procedat, merito subsistimus c. im d. cap. 18. Iur: statim dicemus, de voto specialiter loquatur, & rationes ac leges supra proximam locum contractus allegata, etiam tunc ubi contrahentes ex eadem civitate oriundi sunt, ut plurimum locum inveniant. Alteram limitationem Raudensis d. l. part. 3. num. 50. in eō ponit si affixa fuerint schedulae venditionis in loco rei sitae facienda, cum ita vendor declaret se de formâ mensura ejusdem loci cogitasse, qua tamen limitatio potius ad ea quæ in I. Sectione diximus referenda, non minus ac tertia quæ apud eundem Raudensem d. l. num. 52. legitur, si pro parte honorum vendorum alia bona in eodem loco sita, ad certam & specificam mensuram emtor dederit, Qualis tunc contractus subsit explicat Struv. Exerc. 23. th. 16.) eō quod correlativorum eadem sit ratio, & hic merito dicendum sit, mensurâ quā m̄tieritis, remetetur vobis.

§. XII.

(19)

§. XII.

His ita absolutis nunc porrò vestigia retro legentes, quæ hactenus de emtione potissimum dicta, ad alias conventiones tum & negotia quæ in unius dispositi. Hactenus dicta ad alia negotia applicantur.

one consistunt, applicabimus. Quod in reliquis contractibus, etiam stricti juris idem in terminis habilibus obtineat d.l. 34. de R.J. & l. 31. §. 20. de ædilit. editio neminem dubitare sinunt; Nominatum de locatione conductione vid. l. 19. C. locat, Mevius p. 2. Dec. 90. num. 1. p. 5. Dec. 136. num. 6. Afflictus Decis. 222. Et quanquam aliud obtinere velit Raudensis d.l. num. 52. si contractus (v. c. locatio conductio) in loco rei sita renovatus fuerit, assensum tamen non meretur, cum renovatio contractus ad eundem modum, quo contractus celebratus, facta presumatur, Conf. l. 13. §. fin. locati cond. Compend. Lauterb. pag. 370. Quanquam verbo ubi de restituenda vel lucranda dote agitur, hoc speciale sit, quod locus domicili mariti attendatur & secundum ejus jura dos exigi debeat, per notabilem l. 65. ff. de judiciis. Id ipsum tamen ad quæsturam utra ex dispari regionum mensurâ deficitente partium conventione praestanda sit, extendi non posse in consilio defendemus, ut ut aliter sentire videatur Sande in Comm. ad d.l. 9. Add. Brunnenm. ad d.l. 65. num. 2. & 6. Afflictus Decis 366.

§. XIII.

Quod verò ex altera parte negotia quæ ab unius dispositione dependent, & in primis ultimas voluntates attinet, in illis hactenus dicta in tantum procedunt, ut & hic ad morem & consuetudinem regionis sit recurendum, quoties neque ex verbis neque ex contextu

C 2 testa-

testamenti quam mensuram disponens intellexerit colligi potest, l. 96. de R. J. l. 75. de legat. 3. In eo tamen diversum obtinet quod hic non ad illam regionem in qua negotium gestum, sed ubi testator domicilium habuit versatus; fuit attendatur: arg. l. 50. §. fin. de legat. 1. l. 75. de legat. 3. l. 21. §. 1. qui testam. facere possunt. Add. Dn. Hert. d. l. §. 3. Cum enim ejusmodi negotia à solius disponentis voluntate dependeant, si propria ipsius consuetudo non appareat non alia potius quam mensura loci in quod versatus fuit attendi potest, cum ejus linguae peritus eamque locutus suisse non possit non presumi. Idem de votis dicendum per cap. 18. ibi mensuram cum qua emunt & vendunt. X. de censib. cuius speciem prolixè exhibet Gonzalez in Comment. add. Dn. Coceejus d. l. §. 10.

§. XIV.

*Duid se de
mensurâ regi
onis non certi
conferat*

Restat ut ex praescripto saepius allegata l. 34. d. R. J. ad tertium & ultimum interpretationis gradum pergamus, quid si nec alia conjectura suppetat nec mos regionis appareat, puta quod mensura ibidem difformis, dicendum sit; Et hoc casu mensuram *ad id quod minimum redigendam esse* d. l. 34. decidit. Hinc est quod in dubio interpretatio contra venditorem facienda sit. l. 39. de patris l. 172. de R. J. cum enim ille conditionem emtionis offerat, ac simul pretium rei suæ statuat juxta Plautinum illud: *tua merx tua indicatio est*, habet quod sibi imputet, cur non apertius locutus sit, quod emtor in ampliori sensu dicta accepit, id jure suo facere potuit in partem sibi utiliorem, ut differit Grotius de J. B. & P. l. 3. cap 20. § 26. nisi de iis agatur quia non vendor sed emtor accessura emtioni editxit,

xit, est enim tunc quod inputari emtori possit, qui mentione de accessoriis injecta ea non apertius designavit, quo pertinent *l. 34. de contrah. emt. l. 60. ibid.* Eadem ratione contra conductorem & promissorem regulariter interpretatio facienda *l. 38. §. 18. l. 106. de V.O. l. 29. locat.* Idemque in legatis & testamentariis dispositionibus aliis obtinet, *d. l. 9. l. 14. ff. de legat. 3.* si quidem aliunde v. c. ex qualitate legati aut legatarii mensitatoris dilucidari non possit; quomodo vero id ipsum cum *l. 12. l. 56. de R. J.* & aliis textibus conveniat, eruditè explicat Gothofredus in *Comment. ad. d. l.* Nec aliud de votis dicendum & in dispari regionis mensura minima præstatione voventem defungi posse *cap. 18. V. de votis expresse testatur*, in quo tamen Gonzalez singularem hanc rationem subesse, ne Ecclesiastici tanquam exactores implementi, nimum lucris temporalibus inhibere videbentur, & de jure stricto voventes ad majorem mensuram obligatos fuisse, existimat, sed quod favore piaæ causa generalis promissio latissimam interpretationem recipiat. Quæ omnia nunclatius prosequi tum & quid circa disparem mensuram quoad sententiam judicis, beneficia Principis, quæ ex pleno fluere volunt quibus hoc utilius, aliave negotia obtineat, disquirere nunc quidem non vacat.

SECTIO III.

De eo quod justum est circa diversitatem valoris.

Accedimus ad extremam & ultimam discursus hujus lineam eamque breviorem, ex instituta methodo.

C 3

Reconsentitur
causus nonnulli
buc pertinenter
di res.

dr lege de diversitate valoris, (qui pariter mensuræ vicem obtinet) nonnulla dicturi. Cum autem ea quæ valorem & pretia rerum in genere attinent, Illustr. Coccejus in eruditâ dissertat. de vero rerum pretio aliquie largâ manu exsecuti sint, casus quosdam circa ejus diversitatem cum priori sectione maximam affinitatem habentes per satyram hic retulisse, nobis sufficiet. Et primo quidem loco cum pretio ejusque valori jam olim diversitas loci & temporis aliquam varietatem attulerit l. 63. §. 2. ad l. *Falcid.* & hodie eidem quam maximè afferat, queritur si nummi v.gr. thaleri indistincte promissi sint, cuius loci valor sit præstandus? Ubi per supradictas rationes nobis omnino verissimum videtur, si nihil nominatim aut verisimiliter inter partes actum, valorem loci contractus attendendum esse. Vid. *rationes Sect. preced. allegatæ.* cum nulla diversitatis ratio appareat. Indeque Donellus *Lib. XV. cap. 1.* ibique *Hilliger* rectè infert, quod si in Germania vendatur res 10. florenis licet Belga emerit Germanicos solvendos esse et si duplo pluris Belgicis valerent. Id quod & ip. 20. X. *de censibus* manifestè confirmat, ubi denarii alibi Lucenses, alibi Papienses in usu fuisse memorantur, & secundum locum contractus Papienses solvendos esse deciditur. Add. l. 1. & 37. ff. *de usuris.*

§. II.

Ea vero gravissima & Dd. dissensu quam maximè intricata est quæstio an si v.gr. Francofurti contracteris sed locus destinatae solutionis sit Lipsia an valor monetæ (vel etiam usura) ex loco contractus an ex loco solutionis sit astimandus? Ubi quidem non pauci in hac valoris diversitate locum destinatae solutionis attendendum esse

esse propugnant. vid. in primis Berlich p. 1. *Dec. 102.*
num. 1. & 2. qui id ipsum in tantum extendit, ut et si
 debitor fuerit morosus & creditor eum in loco domici-
 lii convenire necessum habeat nihil fecius in valore
 locum solutioni antea praestitutum observandum esse
 existimet. Add. Schulz *de oblat & depos. pec. c. 4.*
num. 20. *Ubi præjudicia subjungit.* Enimvero quic-
 quid sit de praxi quorundam locorum, nobis de Jure
 Civili, contraria sententia & quod locus contractus in-
 spiciendus sit omnino verior videtur, cum textus *l. 34.*
de R.J. aliique supra adducti ejusmodi restrictionem
 minime patientur. Vid. Brunnem. *ad l. 21. ff. de O. A.*
 nec dissentientes quidquam juvat *l. 3. ff. de eo quod cer-*
to loco: ubi quidem Cajus expressè definit, quantum u-
 furas attinet, ad locum conventum respici debet. Ast-
 re penitus inspecâ apparebit, eam tantum I*ctu* senten-
 tiam esse, debere iudicem estimare quid creditoris
 intersit, dum oleum aut vinum tanti jam vendere, aut
 pecuniam aliis pro iisdem usuris mutuo dare nequit,
 ac potuisset si debito loco prestita fuissent. Idemque ad
l. 22. ff. de reb. cred. dicendum, cuius decisio tunc de-
 dum procedit si quis rem promissam, in naturâ præ-
 stare vel nolit vel non possit.

§. III.

His itâ præmissis jam facile judicari poterit quid
 de notabili casu sentiendum sit quem verbis Tiraquel-
 li *du retræd. lignag. glaff. 18. num. 37.* referemus.
Res vendita fuit 10. libris nec additum Parisenibus
an Turonensibus: Confanguineus retrahens vult dare
 Turonenses quia minoris valent, venditor petit Parisi-
 enses cuius petitio justior? Resp. Si non constet quid
 actum,

actum sit, mos regionis inspiciendus, in quâ cum primo emtore contractum, quod retrahens, in locum prioris emtoris subintret.

§. IV.

Illud denique extra omnem controversiam positum est, quod si res circa quam enormiter lassum se esse quis conqueritur, in præsens plus minusve valeat, quam valebat tempore contractus, inspiciendus sit valorrei qualis fuit tempore contractus celebrati. 8. C. de rescind. vend. l. 3. ff. de jure fisci. Mevius p. 2. Dec. 220. An autem locus contractus an rei sitæ aut destinata solutionis respiciendus sit non æque expeditum est; Nos hic locum contractus pariter inspiciendum esse ex supra dictis defendemus. Vid. Dn. Hert. d. 1. Exceptiones ex iis quæ preced. Sect. differuimus facile colligi & ad hanc S. referri poterunt vid. imprimis Sect. 2. §. 1. 2. 3. Ceterum multa quidem adhuc de hac valoris diversitate executienda superessent, si modo id aut instituti ratio, aut ingenii ætatisve infirmitas permitteret. Sufficiet ut spero tenuis hicce conatus meus B. L. cuius judicio & reliqua quæ desunt supplenda committo. Deo vero T.O.M. pro assistentiâ triennali meo Juris studio clementer præstâ grates animatus ago devotissimas, eique proporro
hunc in meo vias meas commendo.

COROL.

COROLLARIA.

1. Leges Civitatum fundamentales sunt iure quibus summa potestati per conventionem modus ponitur; Qui eas non nisi ante summum imperii translationem constituti posse existimant, oppido falluntur.
2. Illarum divisionem in expressa & tacita ut vulgo explicari solet, non agnoscimus; Bene tamen illam quam habet Grotius 415. t. cap. 3 §. 16.
3. In determinanda origine Capitulationum propriè talium ultra Caroli V Imp. atatem ascendi nequit
4. Vincens in postfitorio si in petitorio succumbat fructus à tempore litis in petitorio contestata restituere tenetur.
5. Mutata bonitate monex tempus contractus regulariter inspicendum
6. Beneficium 1. 4. C de tempor. appell. cum regulis prudentia civilis parum convenient.
7. Actio Pauliana realibus minus reddi accensetur

Ad Nobilissimum Dn. Autorem.

JOH. GEORGIUM WERNERUM,

Jurium Candidatum Benemeritissimum.

Cum saluberrimis inclytæ hujus Academie legibus
Cap. 4. de Facultat. jurid. §. 3. in hac verba provi-
de cautum sit: Studioſis cumprimis veteraniſ ut di-
ſputationes juridicas ipsimet conſribant eaſdemque à
Praſide & Decano Facultatis approbatas imprimi current
permittitor; hinc enim ſepe præclara aliás in occulto la-
tentia ingenia dijudicantur; præſens inſtitutum tuum,
quo, non annis ſederuditione veteranus, hanc Differtati-
onem proprio Marte conſcriptam publicè ventilan-
dam proponis, tanto facilius ſe mihi probavit. Vix tri-
ennium elapſum ex quo meis auſſiciis ſtudium Juris in-
gressus es, in eo congenitæ ingenii bonitati indeſeffam di-
ligentiam ſemper jungens, tantos ſub divina benedictio-
ne ſtamq; felices progressus fecisti, ut toto legitimo opere
jam ferè perfetto, præmia virtuti & eruditio ni Tua de-
ſinata Te expellent. Præſens diſcretio non sine judicio
& induſtria conſcripta, tota Tua eſt, quanquā enim
multa ſuperaddi, nonnulla illuſtrari potuerint, nihil

ta

tamen, præter unam alteranve litarum eidem addere
volui, quo specimen studiorum Tuorum dicimur eretur.
Dum itaque tertia vice me Præside cathedram consen-
dis, eo nomine impense Tibi gratulor, & ut porro in-
decessus labor Tuis in Divini nominis gloriam cedat, in
patriæ emolumentum exsurgat, Tibi Tuisque commodo
& decoris sit, animitus voveo. Scribebam Marb. 2. die
Martii 1712.

Dissertationis PRÆSES.

FAs & jura sinunt juris celebrare peritos
Quos inter clarus, nobilis Irnerius
Irnerius Latii celeberrima gloria quondam,
Cujus adhuc nomen docta per ora
volat:

Non est cur ejus cantemus carmine laudes,
Non hæc ista sibi carmina charta cupit.

Te, Wernere volo paucis, nec ipse recusa
Percipere, Irnerii nomen & omen habes.

Quilibet hoc uno mecum testabitur ore
Qui scit Te studiis invigilasse Tuis.

Hoc quoque testatur Tua Dissertatio docta
Quam de mensura disparitate lego.

En miror studium, nec ero vanissimus augur.
Esto aliquando Tibi, Wernerianus honor.

Ita gratulans scriptit

G. H. VULTEIUS
Oppon.

Marburg, Diss., 1708-18

f

IA-70L

nur 6 verknüpft

VP18

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

Farbkarte #13

Centimetres

8
7
6
5
4
3
2
1
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

DISPU
D

DISP
NU

Ass

IN ILLU

P.5/4
PIRO NOBIA

Dn. JOH

u. J.D. Pro

Præc
PUBL

Ad d

IN JCT

JOH. GEO

Marburgi Cattori

CA. 12
1712, 1
GIO.
A,

EMIA

SIMO &

MO

of. Pract.

KONF
SI UNIVE
ZV HAB

RIO

ERUS.

OCKII.